

Вступне слово Президента України Віктора Ющенка на Форумі «Регуляторна політика – запорука відкритості та прозорості влади»

Шановні друзі!

Сьогоднішньою нашою зустріччю ми хочемо, як і попередньою, підтвердити одне. Доки ми не відрегулюємо оптимальний режим роботи бізнесової структури в Україні, нам буде тяжко сподіватися на якісь серйозні, економічні, гуманітарні, соціальні зрушення.

Тому мета нашої зустрічі сьогодні – як зробити той простір для роботи бізнесу, який виглядав би оптимальним з точки зору стосунків держава – бізнес, бізнес – держава. Другими словами, ми продовжимо той процес, який започаткували раніше – процес діалогу, в рамках якого ми виходимо на розуміння, бажано спільне. Що нам треба демонтувати, що нам треба посилити, від чого нам треба відмовитися? Я хочу сказати, що я готовий діалог з бізнесом почати з білого аркушу паперу. Ми його повинні заповнити, і усунути всі ті негаразди, які ми сьогодні маємо. От якраз і мета подібного зібрання – зробити все, щоб мати логіку, мати дорожню карту: як крок за кроком, або по цілих етапах, демонтувати ті речі, які заважають роботі бізнесу. Я вам гарантую, що держава в цьому питанні буде себе вести суперактивно. Ми – перша сторона, яка зацікавлена у нормалізації стосунків із бізнесом.

Почну я, шановні друзі, з того, що національним клеймом як для бізнесу, так і влади є та проблема, яка знаходиться в сфері тінізації бізнесової діяльності в Україні. Переконали, що ні бізнес, ні влада, ні суспільство в цілому ніколи не змиряться, щоби половина національного виробництва знаходилася в тіні. Влада буде безпощадно стояти на політиці детінізації.

Це не той спосіб, шановні друзі, у якому більшість із вас знаходить комфорт – давальницькі схеми, різні фіктивні схеми по сплаті ПДВ, тіньова економіка і ще ряд інших продовжень. Це ті речі, з якими ні Уряд, ні Президент, ні чесні люди ніколи не змиряться. З цієї ганьби нам потрібно виходити. І тому ми безпощадно будемо ставитися до цих проявів, до цих фактів, шукати через діалог спосіб освіти для національної економіки. І найголовніше – підвищення статусу бізнесу. Щоб всі зрозуміли, що в центрі цієї нації буде стояти людина. Ні державний чиновник, ні дядько з Адміністрації, людина буде стояти в центрі – людина. Всі решта – лакеї, починаючи з Президента. І ми повинні все зробити, щоб тій людині було комфортно, зручно жити в Україні.

Для того, щоб цей комфорт робити, нам треба створити новий тип діалогу з бізнесом. Бо тільки через бізнес ми можемо вирішувати економічні, гуманітарні чи соціальні проблеми, які доходять до кожної людини. От якщо в центрі поставити людину, її потреби, її права, її свободи, то бізнес – це

один із тих ключових механізмів, через які формується довкілля і середовище, в якому живе людина: соціальне, гуманітарне і інше. По суті, бізнес і людина – це кореспондентська пара, яка забезпечує життя в малих стандартах. Звідси виходить, знаєте, філософія – повага до бізнесу. Придати йому новий статус. Я хотів би тільки, щоб цьому статусу відповідали всі, друзі. Щоб ми не виглядали з вами слабкими кооператорщиками зразку 90-го, 93-го років, в іншому значенні цього слова – накрасти і заховатися або в Москву, або в Ізраїль, або на Багамах. Достанемо кругом, друзі. Ніхто в цьому світі вже нікуди не втече. Нам треба навчитися чесно працювати на себе і на націю.

І тому я почав би з того, що для того, щоб бізнес мав нормальну атмосферу для своєї роботи, ми повинні говорити про макроекономічну культуру. Я дещо повторюся, але хочу сказати, що однією цілю 2005 року було вибудувати таку макроекономічну культуру, яка б не девальвувала бізнесові можливості структур, які задіяні в економіці України.

Теза перша. Для того, щоб не збіднювати ресурси економіки, треба було прийняти бездефіцитний бюджет. За 14 років це другий бездефіцитний бюджет. Я думаю, що бізнес це повинен високо цінувати. Ми його прийняли з дефіцитом 32 мільярди на тих забавках, які були зроблені попередньою владою плюс скритий дефіцит бюджету плюс публічний дефіцит бюджету. Я з жахом думаю, щоб могло бути через рік роботи тієї влади з такою увагою до фінансів, до культури цін, грошей і таке інше. Перше завдання – як би важко не було сьогодні, – можна говорити, ми виконали.

Сьогодні рівень дефіциту бюджету 7 мільярдів, які покриваються коштами від приватизації. Ми говоримо про наші методології. Це є бюджет без дефіциту. Це найбільш напружений бюджет по доходній частині. Дохідна частина бюджету збільшена проти бази попереднього року на 68%, більш ніж у 1,5 рази. Практично на дві третини ми збільшили бюджет цього року від бази попереднього року.

Ніколи не здавалося, що це хліб намазаний медом. Бюджет 2005 року – надзвичайно напружений бюджет; в тому числі і часткова відповідь на те, як вийти з дефіциту 32 мільярди, які на початок року було. Ми до якоїсь міри були змушені брати такі доходні навантаження.

Що цікаво? Що на сьогоднішній день на 9% цей бюджет перевиконується. Він занадто напружений по поступленнях, але він виконується.

Здається, що поправляється ситуація на ціновому ринку.

1-й квартал цього року, ми вважаємо, страждав тими політичними шоками, які були, особливо в 4-му кварталі минулого року. Якщо ми у 1-му кварталі мали рівень інфляції 4,4% і було надзвичайно багато тривоги, що це навів,

який може інфляційну політику року вивести за межі маяка. А ви знаєте, що маяк у нас знаходиться на рівні 8-9%, однозначна величина, то 4,4% – це була «жовта картка».

Що трапилося після 1-го кварталу? Уже у квітні ми маємо 0,6% інфляції. Якщо врахувати, що, як правило, у липні чи серпні, а можливо червні інфляція буде з від'ємним знаком, хоча б в одному місяці ми будемо очікувати дефляцію. Можемо сьогодні говорити, що і бюджетний ціновий фактор відрегульований, і ми вважаємо, що сьогодні забезпечений прекрасний фінансовий макроекономічний прогноз року.

Я вважаю, що ми перегорнули тему так званої енергетичної кризи. Просив би, у кого є терпіння і у кого є розум, зараз закінчити коментарі. Проблема була одна. Я хотів би, щоб з цією проблемою урок відробили і не бавились більше легендами, міфами, щоб з нас сміявся весь світ. Самі влізли – самі вилізли. От і все.

Це є тонкі речі, тому що на це звертає увагу весь світ – як країна реагує, чи в неї є сміливість діяти. І те, що ці сигнали припали на негативну реакцію по ситуації на українському ринку, я б хотів, щоб ми всі сприймали як певний урок. Краще в кризу не входити, ніж потім мужньо з неї виходити. Це речі, які повинні вирішуватися за декілька тижнів чи за декілька місяців до того, як вони з'являються – якщо у нас в Мінекономіки сидять економісти, а в Мінфіні – фінансисти.

Я сказав би, що ті позитиви, про які ми говоримо зараз, приводять і до міжнародного, зокрема фінансового визнання, і одне з підтверджень цьому – це зміни рейтингу України по зобов'язаннях як у національній, так і в іноземній валюті. Ви ж знаєте, що кредитний рейтинг України на днях був змінений із В+ до ВВ– у іноземній валюті, з ВВ+ до ВВ– у національній валюті. Я думаю, що це та тенденція, яку ми чекали при наймі років вісім-дев'ять. Це по суті мова йде про колосальне здешевлення тих фінансових ресурсів, які можуть циркулювати навколо українських інтересів.

Взявши під контроль макроекономічну ситуацію, ми відкриваємо сьогодні в національному і інтернаціональному бізнесу перспективу в Україні.

Капітальні вкладення в економіку по 1-им кварталам склали 12,6 млрд., що знову ж таки на 4,5% більше, ніж у попередньому новорічному періоді. Це прекрасна динаміка.

Скорочення державних вкладень компенсується банківським сектором та іноземними інвестиціями за 1-й квартал цього року залучено більше 35 млн. доларів, що в 1,5 рази більше, ніж за аналогічний період попереднього року.

Другий крок – це встановлення чесних, прозорих і рівних правил гри для всіх. Тут я б хотів, шановні колеги, чесно кажучи, послухати вашу думку, а також висловити позицію Уряду в цьому питанні. Це не просте питання. Всі розуміють, що на ринку ми повинні створити рівні, прозорі, конкурентні умови для всіх. Ринок ми прийняли не у вигляді ринку, а у вигляді базару, коли існували преференції для зятів, кумів, родичів. Де існує клан, там обов'язково існує зона – економічна чи інвестиційна. Де існує економічна зона плюс той механізм моніторингу, який до цього був, він переходив у ситуацію, яка більше відносила цю зону до діяльності кримінальних структур, ніж власне економічної зони; хоч і я знаю, шановні друзі, що були зони, які працювали чесно, які були ефективні, працювальні, і, можливо до цього питання нам треба осмислено повертатись. Але коли ми по факту стверджуємо, що більше 85% імпорту в Україну через економічні зони йшло через двічі орден Леніна славну Донецьку область, економічну зону Донбас – то це велика загадка. Чому моя Сумщина все, що потрібно завозити по позиціям Донецької вільної економічної зони, завозила з Донецької вільної зони? Чому, друзі? Тут же 98% демократів сидить. Що ж це за вільна економічна зона? Так можуть працювати злочинці. І тому коли ми про це говоримо, то давайте другу частину цієї проблеми бачить, так давайте бачити всім чесно. Бо по кількості економічних зон ми обігнали всіх жовтих тигрів, разом узятих. І девальвували статус зони.

Я бував у багатьох економічних зонах, але таких зон, які були пограбовані в Україні, я ніде у світі не бачив. І тому в дуже багатьох випадках ці зони, окрім того, щоб обкрасти рідну країну, мало, що дали. Щоб додати життя шахряям, вони мало що принесли на стіл.

Я не говорю про всі зони, друзі. Я чув декілька коментарів про зони, які експертами вважалися, що вони раціональні. Я допускаю думку, що вони були раціональні, якщо там були чесні люди, якщо там була організована відповідна до закону робота. Я не виключаю цього, далеко не виключаю цього. Але нам потрібна чесна розмова з цього приводу.

За сім років, як свідчить записка (я не знаю хто мені цю записку готував, чи то були залучені тільки фахівці апарату, чи міністерств), залучено інвестицій на 2,2 млрд. доларів США, з яких іноземні інвестиції склали 28%. Юлія Володимирівна підтверджує, що це правда. Обсяг отриманих пільг спільних економічних зон удвічі перевищує їх платежі до бюджету. І тому, шановні друзі, у цій частині свого виступу я лише хотів сказати одне: бізнесом не сприймалися виключно негативно ті намагання влади зробити порядок у фіскальному полі, і у даному випадку в частині діяльності вільних економічних зон. Ми готові ще раз розглянути це питання, ми розуміємо, що за цим може бути формування проблем інвесторів, бізнесових структур, розторгнення контрактів. Одним словом – формування певного дискомфорту по тій чи іншій діяльності. Ми готові вивчити це питання, я готовий створити

окрему комісію, якщо є бажання. Нам потрібні знання, нам потрібна чесна інформація з цього приводу.

Я думаю, що багато чого змінилося у системі роботи української митниці. Думаю, що сьогодні сплата мита стала обов'язковою для більшості структур, які переходять митницю. Можливо ще не для всіх, але для більшості. Я відверто хочу сказати. Коли я проводив нараду з керівниками 55 митниць, коли я зайшов у зал де була ця нарада, пам'ятаю, на фасаді – емблема митниці; я її буду пам'ятати дуже довго: меч Меркурія, замість шлему – тризуб, дві гадюки. Я почав, кажу, звертаючись до митниці, до керівника митниці і до тих хлопців, які сиділи в залі: от все, що на тому символі, на тому щиту як емблема вашої структури зображено, ви в цьому зрадили. Ви не забезпечили чесної конкуренції, як говорять ті гадюки; ви не принесли справедливості, як говорить той меч; ви зрадили національні інтереси, тому що ми знаємо цілі території, де вам діти розкажуть, як проходити митну територію, починаючи з міста-героя Одеси і закінчуючи Волинню. Автомобілі в одному місці, послуги в другому місці. І це ми маємо таку митницю... Тому я поставив завдання: повинна кадрова заміна, це не чесні люди були. Це були злодії. Я їм казав це в вічі. Дуже в багатьох з них багато зірок, звання не можна прочитати було. Ну, можливо, там десь на рівні генералісимуса... По обличчях видно, що люди влаштовані. І ми домовилися. Я їм розповів про ті будинки за 5 км від митниці: виїжджаєш у поле – як прищі на носі будинки митників стоять, по п'ять поверхів, по три поверхи. Клуби понабудувували, починаючи із Закарпаття і Львівської області. Та хоч би в лісі десь заховалися!.. Ума немає чесно показати ті здобутки. Але я що хочу сказати. Порядок на митниці Київській буде. Ми стверджуємо, що ті зобов'язання, які ми брали у цьому залі, – ми їх виконаємо, сумніву немає. Щоб ви розуміли, що мова йде про колосальні труди. Один із факторів – це людський фактор. Знайти чесного митника виявилось великою проблемою. Яку б ти перетасовку не робив, мало що зміниться, і тому треба шукати кадрові рішення дещо інші. Туди просто треба приводити нових чесних людей.

За чотири місяці цього року надійшло 10 млрд. гривень. Це на 50% більше, ніж у минулому році. І ми ще говоримо, що порядок не навели. І одна з тем, яка буде персонально на моєму контролі, – це робота Молдовської і особливо Придністровської митниці, прикордонних переходів. Ми наведемо там порядок. Хоча там проблема створена вже не тільки для України – там проблема для всієї Європи. Проблема, яка має в своєму обороті наркотики, торгівлю людьми, зброєю. Мало не покажется, там набір єсть всього.

Пригадую, коли там йшло формування структур, то один дуже високий дядько з попередньої влади звернувся з проханнями: «Забирайте все, що угодно, що там нечесно нажито, залиште тільки Одеську митницю. Щоб наша політична сила її керувала. Тільки митницю, тільки один метр отам

придністровського кордону залиште для металу, для прокату і для інших непотреб».

Ми зараз, шановні друзі, знаходимося у тому режимі організації цієї роботи, коли потрібна підтримка вас усіх. Якщо ми говоримо, наприклад, про митницю, про треба, щоб говорили десятки бізнесових структур. Розкрийтеся, не бійтеся, ви будете під захистом. Але говоріть, ведіть активний спосіб життя. Якщо хтось вимагає хабар, – я вас прошу: у нас є десятки телефонів, по яких можна телефонувати, починаючи від телефону Прем'єр-міністра. У нас стоїть декілька ліній, безплатних для вас. Скажіть, де ідуть злочини. Якщо у моїй владі будуть люди, до рук яких буде прилипати, я вам даю слово: за добу їх там не буде. Незалежно, про кого йде мова, друзі, незалежно, хай мене Бог простить. Починаючи від першої особи до останньої особи. Якщо це є державні чиновники.

Друзі, ми не для того мерзли на Майдані, щоб потім повторювати Кучму чи Януковича. Не хочу я під тінню такої влади жити і діяти. У мене є воля для цього, я закликаю, щоб у вас ця воля була.

Ми приступили до формування податкової системи. То, безумовно, болючий процес. Не все в десятку пішло. По деяких питаннях влада була в штангу. Але ми готові коректно, друзі, знову розглянути це питання. Ми хочемо, щоб фіскальна політика була зрозумілою і ясною для двох сторін, чому вона така, а не інша.

Повинні бути прийняті взаємні аргументи. Бо я скажу, якщо ми у цьому моменті не сформуємо діалог, ми будемо мати ключову проблему, яку ми маємо на сьогодні. Адже глибока тінізація економіки – це не для того, що половина бізнесу України – це жуліки. Ні, питання не так стоїть. Що ми маємо таку фіскальну систему, таку моніторингову систему, що краще триматися в тіні, працювати в готівці, працювати в бартері, працювати в заліку, ніж з'являтися живими грішми на рахунку і мати стосунки з рідним Міністерством фінансів.

Тому у нас повинна бути абсолютно чесна розмова у питанні моделювання фіскальної системи.

Те, що є багато свідчень того, як росте динаміка фінансових результатів і як ростуть стосунки з бюджетом, говорить не на користь прозорої системи. Це є факт. Як у минулому році більш, ніж у 2,2 рази росте сукупний прибуток економіки, а стосунки із бюджетом вирости на 50%. Щось тут неправильно, друзі.

Це не тільки красти для держави. Мова йде про ваших матерів, родичів, бабусь, кінець-кінцем мова йде про українську людину з особливими потребами; простіше говорячи, мова йде про інвалідів, які чекають допомоги

від вас, від мене, від Уряду. Мова йде про українського воїна, якого ми хочемо бачити не у драних чоботях, а гідно. Мова йде про українського медика, до якого ми понесемо своїх дітей, маму свою повеземо – нема ж куди інше везти. Мова йде про українського вчителя.

Вчора у нас була велика нарада з цього приводу. Я можу сказати лише одну тезу: якщо ми програємо школу, ми програємо все. Немає сфери бізнесу, де ми б могли сказати: шановні, якщо ми вкладаємо туди інвестиції, вони зроблять віддачу сторицею, і ми виграємо змагання на своє майбутнє, ми виграємо завтрашній день. Нічого подібного. Ні на металі, ні на хімії, ні на сільському господарстві – ми ні на чому не найдемо ту окупність, яку приносить освіта. Немає дискусії, як виграти завтрашній день. Формула єдина для всього світу – освіта і технології. Дві речі. Але якщо мати на увазі, що технологія – це похідне, тому що технологію може зробити тільки інтелектуальна людина, людина, яка володіє освітою і знаннями, наукою.

Якщо ми не віддамо сьогодні дань вчителю, через нього не підніmemo школу, не зробимо той інтелектуальний внесок в наших дітей, – ми програємо завтрашній день.

Скажіть будь-ласка, як можна підійти до проблеми вчителя, медика, воїна, коли 23% ВВП розподіляється через бюджет? Скажіть, як підійти? Набудували хорони 3–4 тисячі нових українців. Куди ми далі будемо рухатися? Хлопці? З цими хоронами? Я повторюю, у Польщі 49% розподіляється через побічні фінанси, у нас 23%.

Сьогодні, якщо йти по такій формулі, здається, дискусія не йде про те, як тримати 12 чи 15% приросту ВВП, а як з того ВВП, що у нас сьогодні є, зробити освітлення, стосунки фіскального характеру, знизити податки, розширити поле і вийти на побічні відносини. Якщо ми це зробимо, навіть при тому рівні, що у нас сьогодні є, – ми удвічі можемо збільшити бюджет країни. Ми вдвічі зможемо дати інваліду, вчителю, медику те, що потім сформується на ваших дітей.

Тому тема фіскальна – це, можна сказати, як механізм спілкування влади і бізнесу. Щоб ми тут не передали куті меду. Ні в одну, ні в другу сторону. От чому потрібен ваш голос, чому потрібна ця дискусія. Хай не по всіх позиціях у нас буде зразу порозуміння, але я переконаний, що з часом ми вийдемо на тему, яка нас згармонізує.

Трошки по споживчому ринку я хотів би сказати. За 1-й квартал реальні доходи населення виростили на 23%. Роздрібний товарообіг виріс на 19%. Ми хочемо сказати, що ріст платоспроможності населення – це є потужний стимул для роботи бізнесу і в першу чергу, очевидно, малого і середнього. За чотири місяці – подивіться на ці прекрасні вкладення – обіг банків збільшився на 25%. Депозити населення у національній валюті виростили на

35%, в іноземній – на 13%. У минулому році було навпаки. 17% у національній валюті проти 44% в іноземній. Серйозні зміни, друзі. Тому 23% реальних доходів, які в першому кварталі люди отримали, сьогодні в першу чергу стають коштами інвестиційного характеру. 35% із них у національній валюті попадає у НБУ. Тому про валюту, про банківську систему з ранку до вечора ми повинні говорити тільки втішні теми, давати позитивні сигнали і розуміти, що перша ознака формування інвестиційного клімату – це не від того, що в український ринок виходить якась колосальна світова структура. А перша оцінка починається з того, що громадянин України несе свої кошти в банк чи трансформує їх в іноземну валюту. Так от, ми говоримо: ми маємо сьогодні унікальні процеси приросту депозитів населення в національній валюті. Я не думаю, що колись було більше тем приросту депозитів населення за 14 років. Це хороша передмова для розмови для здешевлення кредитних ресурсів і формування власних національних інвестиційних ресурсів. На мій погляд, це приклад того, як декларація наповнюється змістом.

На порядку денному, шановні друзі, – речі, про які ми говорили на минулому зібранні. Це регуляторна політика. Декілька днів назад, як ми домовилися, я видав указ із цього питання. Ми сьогодні ставимо за мету, щоб, починаючи з точки входу в український бізнес, його реєстрації, моніторингу і виходу з бізнесу, радикально скоротити пункти контактів держави. І тому якщо говорити за ті цілі, які передбачає Закон «Про дозвільну систему», – він передбачає корегування усіх нормативних актів, практично всіх. Я вам скажу відверто: якщо нам вдасться цей закон провести по Парламенту, більше одної тисячі регуляторних документів вмирає в один день.

Оце для того, щоб, наприклад, почати бізнес у Сумській області, це, наприклад, треба одробити. Треба зробити такі дії із державним чиновником. Скажіть будь ласка, можна дійти до бізнесу тоді, щоб пройти оці конюшні? Я думаю, що до дві третини українського суспільства – це бар'єр, який можна взяти. Тому ми маємо скритого безробіття більше 20%, а по селах – більше 60-70%.

В залі сидять великі люди, вони вже забули, як вони це проходили. А за стіною, я переконаний, нас очікують тисячі людей, які б хотіли мати справу з українським бізнесом.

Крок перший починається з реформування Управління земельних ресурсів при Держкомземі. Держкомзем повинен дати висновок.

Друге – Управління архітектури та містобудування повинно дати висновок: підіть зараз навіть у Київське управління, отримайте висновок. Завтра когось пошлю так, для перевірки.

Департамент комунальної власності. Послухайте, яка пихатість іде. Реєстрація заяви візуванням міським головою. Питається, те, що єдине хоче йти зустріли, завели, видали патент чи ліцензію, поаплодували, пожали один одному руку, ні, тут віза голови, тут тільки віза голови на документі, не більше. Потім Управління земельних ресурсів Департаменту комунальної власності. Проект рішення міської ради, це скільки треба крові випити, щоб кудись вийти і на яку сесію ще. Про дозвіл на складання проекту землеустрою, друзі, з Різдва Христова треба починати. Потім Виконком міської ради приймає рішення, якщо доживете до того. Потім – міськрада. Рішення міської ради про надання дозволу на складання проекту землеустрою щодо відведення земельної ділянки. А ви думали, що так швидко? Потім Департамент комунальної власності за пару тижнів дасть вам витяги із рішення міської ради, потім заявник його бере, шукає організацію, яка має ліцензію на виконання землепорядних робіт, розробку та отримання проекту землеустрою роблять, мало не покажется. Потім іде ще п'ять структур. Ця розробка Управління земельних ресурсів, Управління архітектури містобудування, щоб будувалося на Київських горах по 15 поверхів біля комендатури будинок, який, я думаю, що там на тому світі, починаючи від князя Володимира, всіх у гробу перевернув. Але комусь здається, що то архітектурне творіння, яке треба зняти до нуля, щоб кияни спокійно жили. Санітарно-епідеміологічна станція, потім Регіонально-державна інспекція по екології, потім Управління охорони культурної спадщини. От якщо ви хочете морозиво продавати – без Управління охорони культурної спадщини лоток не організуєте. Потім треба із п'яти зібрати висновок. Потім замовник бере цей висновок, йде в обласне Управління земельних ресурсів. Для отримання висновку державної землепорядної експертизи.

Я дійшов до третини. Потрібно це безглуздя не продовжувати, а сказати колегам – Юлії Володимирівні, міністрам, які тут сидять. Моє прохання таке, це не прохання, це моє розпорядження – за десять днів кожне відомство, міністерство на стіл Президенту повинні поставити рішення про скасування тих регуляторних норм, які передбачені для скасування проектом Закону «Про дозвільну систему». Мова йде приблизно про 1 тисячу 200, як правило, відомчих рішень. От за десять днів, друзі, не чекаючи парламенту, проведемо цей закон, а потім наш парламент поправить нас, якщо ми не все зробили. За десять днів. Це я звертаюся до голів обласних адміністрацій, міністерств і відомств, КМУ, всіх структур, які мають відношення до регуляторної політики на вході в бізнес, моніторинг і вихід з українського бізнесу.

Одне можу сказати: якщо ми зробимо у рамках того, що зараз розглядаємо у Законі «Про дозвільну систему», – ми в три рази скоротимо процедуру по часу.

Зараз подали мені варіант, що це буде реєстрація підприємств, по часу буде десять днів. Я, друзі, поправляю цей термін: за тиждень структура повинна бути зареєстрована. За тиждень зробити всі роботи. Я розумію, що там треба і ряд моментів зробити, які праведні, але ми можемо зробити і по наступному порядку на вісім, десять, п'ятнадцять днів, коли підприємство буде вже працювати. Я хотів би, щоб тут без крайностей було, щоб той державний захист, який повинен бути, він безумовно повинен відбутися.

Тепер по вартості скорочується в два рази. Але сьогодні я дав би рішення, щоб ми дослідили, що то за платежі, які сьогодні складають біля 5 тис. грн. за організацію ринкової структури, за реєстрацію бізнес-структури. Яких відомств? І куди ці кошти ідуть? Собі відомчі побори, відомчі хабарі. Як кажуть експерти, цей закон приведе до скорочення в два рази цих платежів. Але хотів би поцікавитися, навіть, якщо півтори тисячі буде, кому ми платимо і за що? Для того, щоб почати діяльність в Україні. За що треба півтори тисячі комусь платити? Я розумію, що є послуги держави. Але мені хотілося б знати, хто такий дорогий, що йому треба стільки платити? Тому по певних видах діяльності я не виключаю того, що збирається плата і до п'яти тисяч. Хто є такий дорогий? Це питання, яке ще залишається відкритим.

По документах ми говорили, що десь 80% документів скасовуємо. Від замовника залишається одна заява і біля півтори-двох десятків документів, які робляться в рамках єдиного вікна. До людини вже немає ніякого відношення.

Ми домовилися з того, що повсемісно, друзі, з 1 липня у нас працює режим єдиного вікна організації роботи бізнесу, з 1 червня – єдине вікно на кордоні. Ці дві дати – рокові. Ми сказали: хто не відкриє вікно, починаючи від керівника митниці, повинен піти у відставку. Яка митниця не організувала єдине вікно, – головний, перший, самий кращий митник повинен піти у відставку. Ми говоримо про єдині вікна по адміністраціях. Адміністрація, яка з 1 липня не ввела принцип єдиного вікна, – її глава повинен піти у відставку. Сидять голови адміністрацій, ніхто не аплодує. Чому не аплодуєте, хлопці?

Дякую.

Суми, навпаки експерименту, одні просять: давайте ми проведемо експеримент, давайте зараз ми вже єдине вікно зробимо. Це Суми говорять. До речі, на прапорі якого один орден Леніна, а в деяких областях по два ордени Леніна було.

Тому, шановні друзі, я хотів би, щоб у цьому питанні ми мали абсолютно чітку систему дій. За десять днів, я думаю, на відомчому рівні наведемо шикарний порядок, плюс законопроект у парламенті, де, я думаю, ми його посилимо, якщо дасть Бог, у найближчі два-три тижні. Якби ми його провели – я думаю, що то була б революція для організації ведення бізнесу в Україні.

І все треба зробити – я звертаюся до всіх і до Володимира Михайловича в тому числі, – щоб цей Закон якомога швидше був розглянутий по комітетах, і щоб він прийнятий хоча би на цій сесії.

Друга тема. Це стосується оподаткування. Зміни, які сьогодні розроблені в проекті Закону «Про прощену систему оподаткування, обліку та звітності суб'єктів господарської діяльності». Тут є Віктор Михайлович, Юлія Володимирівна, багато експертів від Уряду, вони можуть прокоментувати окремо. Але суть я б прокоментував таким чином. Ми повертаємося до ряду позицій, які треба поправляти, з якими ми погодилися, що попередні кроки були в даному випадку не до кінця продумані і не до кінця раціональні. Тому вводиться єдиний соціальний податок в рамках проекту цього Закону, вводиться диференційована ставка оподаткування по єдиному чи фіксованому податку, вводиться нова шкала, вірніше, повертаємося до старої шкали оподаткування. Вводяться навіть, на мій погляд, дещо дискусійні доходи від оподаткування діяльності. Наприклад ті 13%, що оподатковуються зараз в бізнесі, вводиться з пропозицією про його спадкування.

Не знаю, хай тут, можливо, Віктор Михайлович скаже своє слово. Якщо це норма така, як вона передбачена в законопроекті, хай іде, хоча мені, здається, тут ми вже перегибаємо. Хоча, давайте поговоримо. Я хотів би почути іншу думку з цього приводу. І, шановні друзі, зараз підготовлений проект Указу «Про деякі заходи щодо забезпечення здійснення державної регуляторної політики». Він розроблений, поданий на підпис. Я його не підписую тільки з одною метою: що те, що в нас сьогодні буде прийнято в дискусіях, спільна позиція, – вона могла б сюди просто бути залучена.

От, шановні друзі, на фоні того, що я розповів, я хотів би зараз запросити до абсолютно національної розмови. Тут не присутній ніякий піар, тут не присутні ніякі політичні чи якісь інші намагання. Є бажання тільки одне: щоб істинно влада подала руку бізнесу. Щоб істинно бізнес подав руку владі. Це головна мета.

Я дякую вам за увагу.